សេចក្តីប្រារព្ធរបស់អ្នកបោះពុម្ពចែកជាធម្មទាន

បណ្ណាល័យ LIBRARY BUDDHIST INSTITUTE

សម្តេចព្រះសង្ឃរាជជាអម្ចាស់ កាលទ្រង់គង់ព្រះជន្មាយុនៅឡើយ ទ្រង់សព្វព្រះរាជហឫទ័យនឹងអត្ថបទឈ្មោះ "ព្រះត្រៃបិដកជាភាសាខ្មែរ" ជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះតេជព្រះគុណព្រះមហាវិរិយបណ្ឌិតោ "ប៉ាង-ខាត់" ដែលជាគ្រូរបស់ខ្ញុំ ៗ អត្ថបទនេះ ចុះផ្សាយម្តងរួចទៅហើយក្នុងទស្សនាវដ្តី ខេមរយានកម្ម លេខ ៧ ឆ្នាំ ១៩៦៩ ដែលទ្រង់ព្រះរាជបំណងនូវការពេញព្រះរាជហឫទ័យ ចង់ឲ្យឯកសារដ៏មានប្រយោជន៍នេះ បានឡើងទៅជាសៀវភៅសម្រាប់ផ្សាយចំពោះសាធារណជនជាពុទ្ធបរិស័ទ ៗ ខ្ញុំបានទទួលព្រះបរមរាជបញ្ជាតាមព្រះបំណងនេះហើយ ក៏ប្រញាប់ប្រញាល់ធ្វើលិខិត(លេខ ៨២៨ ព.ប ចុះថ្ងៃ ២ តុលា ១៩៦៩) ដើម្បីសុំសិទ្ធិបោះពុម្ពផ្សាយជាបឋមចែកជាធម្មទានក្នុងឱកាសបុណ្យថ្វាយព្រះភ្លើង ព្រះបរមសពនៃសម្តេចព្រះសង្ឃរាជជាអម្ចាស់ ហើយតទៅ នឹងបោះពុម្ពផ្សាយជាវិជ្ជនពុទ្ធបរិស័ទ ដោយទុកអត្ថបទនេះជាសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ គឺរបស់វិជ្ជាស្ថានពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ៗ

សហជីវិន **ហង្ស ធុនហាក់** សកលវិទ្យាធិការសកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈនិងជាប្រធានគណៈកម្មាធិការជាតិនៃខេមរយានកម្មសិក្សា ក៏មានសប្បុរសធម៌ ឆ្លើយតប យល់ព្រមតាមការសុំរបស់វិជ្ជាស្ថានខ្ញុំ តាមលិខិតរបស់សហជីវិនលេខ ៨៨២ អ ខ ស ចុះថ្ងៃ ៤ តុលា ១៩៦៩ ៗ

ដោយបានសម្រេចនូវការសុំសិទ្ធិផ្សាយនេះ ខ្ញុំក៏បាននាំអត្ថបទនេះទៅសុំព្រះតេជព្រះគុណព្រះមហាវីរិយបណ្ឌិតោ ព្រះអង្គពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់កែសម្រួលជាថ្មីឲ្យកាន់តែវិសេសឡើង ។ ក្នុងការផ្សាយជាបឋមនេះ ខ្ញុំមានសទ្ធាបោះពុម្ពនូវស្នាព្រះហស្តនេះចំនួន ៥ ពាន់ច្បាប់ ដើម្បីចែកជាធម្មទានក្នុងឱកាសថ្វាយព្រះភ្លើងព្រះបរមសពនៃសម្ដេចព្រះសង្ឃរាជដែលព្រះអង្គមានព្រះមហាករុណាទិគុណដ៏ធំ ចំពោះវិទ្យាស្ថានពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ក៏ដូចជាចំពោះរូបខ្ញុំផ្ទាល់ ។

ខ្ញុំសូមលើកយកកុសលដែលកើតមកអំពីធម្មទាននេះ ថ្វាយចំពោះព្រះវិញ្ញាណក្ខន្ធ នៃសម្ដេចព្រះសង្ឃរាជជាអម្ចាស់ សូមព្រះអង្គបានសោយនូវសម្បត្តិព្រះនិព្វានជាបរិយោសាន ។ សូមឧទ្ទិសព្រះរាជកុសលផលបុណ្យនេះប្រគេនចំពោះសម្ដេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី ព្រះសង្ឃនាយក ព្រះនាម "ហួត តាត" ជាអម្ចាស់ដែលព្រះអង្គមានព្រះគុណធ្ងន់ណាស់ចំពោះខ្ញុំដែលបានមកបម្រើព្រះអង្គគម្រប់១៤ឆ្នាំហើយ សូមសម្ដេចទ្រង់បានប្រកបដោយបរមសុខ ព្រះជន្មាយុយឺនយូរ ជាទីកក់ក្ដៅនៃវិទ្យាស្ថានពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និងជូនពុទ្ធបរិស័ទក្នុងកម្ពុជរដ្ឋទាំងមូល ។

មួយចំណែកទៀត សូមឧទ្ទិសផលបុណ្យដែលកើតមកអំពីធម្មទាននេះចំពោះវិញ្ញាណក្ខន្ធនៃបុព្វបុរសរបស់យើងខ្ញុំ មានលោកតា **តាំង ហ៊ុន** លោកតា **យ៉ាំ តាម**, លោកតា **ឡាង** , លោក យាយ **ថោង** , លោកយាយ **ចាយហ្វួយ** , លោក **យ៉ាគិមហុង** ជាដើម សូមវិញ្ញាណក្ខន្ធរបស់លោកតាលោកយាយបានលុះ

សុគតិភព សម្រេចនូវសម្បត្តិព្រះនិព្វានជាទីបំផុត ។ ខ្ញុំសូមលើកយកកុសលរាសីជាបញ្ចប់ ឧទ្ទិសជូនលោកម្តាយនិងឪពុកទាំងសងខាង មានលោកតា **ឈាង ម៉ូច** លោកតាព្រាម **ជាងនិង** លោកយាយ **យ៉ៅ គិមឈុន** សូមលោកអ្នកដ៏មានគុណ បានសម្រេចនូវសម្បត្តិសួគ៌សម្បត្តិនិព្វាន តាមសេចក្តីប្រាថ្នាកុំបីឃ្លៀងឃ្លាត ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ធ្នូ ១៩៦៩

ឈាង ហ័បអាន

នាយកវិទ្យាល័យពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យនិងជានាយកការិយាល័យក្រសួងធម្មការ

បុព្វកថា

ហេតុអ្វីបានជាសៀវភៅ "ព្រះត្រៃបិដកជាភាសាខ្មែរ" ត្រូវបោះផ្សាយក្នុងឱកាសថ្វាយព្រះភ្លើងព្រះបរមសពសម្តេចព្រះសង្ឃរាជថ្នាក់ទី ១?

ពីថ្ងៃទី ២៩ ឧសភា ១៩៦៩ សម្តេចព្រះសង្ឃរាជថ្នាក់ទី ១ ព្រះនាម **ជួន ណាត** ទ្រង់បានត្រាស់ឲ្យខ្ញុំចូលទៅគាល់ ។ ព្រះអង្គបានឲ្យខ្ញុំពិនិត្យអត្ថបទនេះថា តើនរណាជាអ្នកសរសេរអត្ថបទនេះ ? ។ ខ្ញុំពិនិត្យសំដីនិយាយ ខ្ញុំអាចទាយបានភ្លាម តែពេលនោះខ្ញុំគ្រាន់តែក្រាបបង្គំទូលថា "ចាំទូលព្រះបង្គំផ្ញើសួរគេអ្នកនិពន្ធនេះសិន" ។ សម្តេចព្រះសង្ឃរាជបានទ្រង់សរសើរស្នាដៃអ្នកនិពន្ធនេះជាអនេកប្បការដូចមានថា ព្រះរាជចំណារជាភស្តុតាងភ្ជាប់ក្នុងទីនេះស្រាប់ ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា "លោក **គាម** ឯងទៅរកមើល តើនរណា គេមានសទ្ធាឲ្យគេបោះពុម្ពសៀវភៅនេះឡើង ព្រោះមានសារប្រយោជន៍ណាស់ ហើយអ្នកនិពន្ធនេះ មិនចាក់ដោតសាសនាដទៃ ហើយនិយាយងាយស្តាប់ផង" ។

ដោយគោរពតាមព្រះរាជបណ្តាំនេះ ព្រឹកឡើង ខ្ញុំជំរាបសហជីវិន **ឈាង ហ៊ីមរេន** នាយកវិជ្ជាល័យពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ អំពីព្រះរាជបំណងរបស់សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ។ សហជីវិន **ឈាង ហ៊ីមរេន** ក៏ទាក់ទងនឹងសហជីវិនប្រធាននៃគណៈកម្មាធិការជាតិនៃខេមរយានកម្ម ព្រមទាំងអ្នកនិពន្ធគឺ ព្រះវិយបណ្ឌិតោ **ប៉ាង ខាត់** ដើម្បីសុំសិទ្ធិបោះពុម្ពស្នាដៃនេះតាមព្រះរាជបំណង។

សហជីវិនប្រធាននៃគណៈកម្មាធិការទេមរយោនកម្មវិធីអ្នកនិពន្ធបានអនុញ្ញាតតាមសេចក្តីស្នើសុំរបស់សហជីវិននាយកវិទ្យាស្ថានពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យដូចចំណង់ ។

ដោយមានចំណង់ស្របគ្នាដូច្នេះ ក្នុងពេលប្រជុំគណៈកម្មការផ្នែកខាងឃោសនាចង់បោះពុម្ពសៀវភៅចែកជាធម្មទាន ពេលនោះខ្ញុំក៏បានលើកយករឿងនេះមកដាក់បអង្គប្រជុំ ។ គណៈកម្មការផ្នែកខាងឃោសនានៃពិធីបុណ្យព្រះបរមសពសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ក៏យល់ព្រមឲ្យផ្សាយសៀវភៅនេះចែកជាធម្មទានតាមសទ្ធារបស់ពុទ្ធបរិស័ទ ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ធ្នូ ១៩៦៩

ឌិត-តាម

សំខាន់ណាស់!
[illegible]!

[illegible]
[illegible]

ព្រះត្រៃបិដកជាភាសាខ្មែរ

ខ្មែរបានប្រែព្រះត្រៃបិដកចប់មុនគេ

ក្នុងចំណោមប្រទេសពុទ្ធសាសនាក្នុងលោក

សាសនាធំៗ សុទ្ធតែមានគម្ពីរដែលស្ដីពីវិន័យ របស់សាសនា ។ គម្ពីរនេះ គេប្រកាន់ទុកជាគម្ពីរស័ក្ដិសិទ្ធិ ស្មើនឹងសាសនាដែរ ។

គម្ពីរព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះ វេទ គេទុកជា "ស្រុតិ" (ការបានស្ដាប់ឮមក, Révélation) ពីព្រះមហាគ្រូ (អាទិទេព) ។ គម្ពីរនេះចាស់ជាងគេបង្អស់ក្នុងលោក ដែលមនុស្សលោកមានធ្វើឡើងកើតទៀតបាន តែមិនដែលមានការរៀបចំ (ស្មៀនថ្នាក់) ពីដើមកាលទេ ទើបតែមានការរៀបចំ

ប្រែថា "ការអាន" (Lecture) ។ គម្ពីរនេះ មានលក្ខណៈជាច្បាប់សម្រាប់ប្រទេសជាតិ ច្រើនជាជាងលទ្ធិសាសនា ដោយពិសេសជាច្បាប់សង្គមស្ដីពីគ្រួសារ ឬទ្រព្យមត៌ក ។ បទបញ្ញត្តិដែលមានសាសនាឥស្លាមតែងតែគោរពទៀត បានបង្គាប់ឲ្យចាត់ទុកលើស្លឹកឈើខ្លះ លើស្បែកសត្វខ្លះ លើឈើខ្លះ លើថ្មខ្លះ ឬសាក់លើខ្លួនមនុស្សខ្លះ ហើយមានអត្ថបទខ្លះជាកាព្យកវីនិពន្ធជំពូកៈ ជាភាសាអារ៉ាប់ដ៏ប្រសើរ ។

[illegible]